

Քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը — իններորդ մաս

Զորություն, Փառք և Տառապանք

Jeff Pippenger

2026-05-06

Պետրոսը գտնվում է Պանիումում (Կեսարիա Փիլիպպե), և դա հենց երեք այն դեպքերի միջնակետից վեց կամ ութ օր առաջ է, երբ Պետրոսը, Հովհաննեսը և Հակոբոսը առանձնապես Հիսուսի հետ գնացին: Առաջինը Նրա գործության դրսևորումն էր՝ Հայրոսի տասներկուամյա դստեր հարության ժամանակ. երկրորդը Նրա փառքի դրսևորումն էր՝ պայծառակերպության լեռան վրա. իսկ երրորդը Գեթսեմանին էր՝ Նրա չարչարանքի դրսևորումը: Տասնմեկերորդ գլխում Պանիումում Պետրոսը գտնվում է ճիշտ տասնվեցերորդ համարի խաչից անմիջապես առաջ: Լեռը երեք աշակերտների այդ երեք բացառիկ ուղևորությունների միջնակետն էր: Լեռան վրա երկնային Հայրը նույնպես խոսեց երեք անգամներից երկրորդ անգամ. Հայրը խոսեց մկրտության ժամանակ, լեռան վրա և ապա՝ խաչից անմիջապես առաջ: Պետրոսը երկու անգամ գտնվում է երեք որոշակի իրադարձությունների միջնակետում: Նա նաև Մատթեոսի տասնմեկերորդից մինչև քսաներկրորդ գլուխների միջնակետն է:

Ասորեստանցիները

Լեռը նախորդեց հաղթական մուտքին, որը սկսվեց Էշակի արձակմամբ՝ ընծան Երուսաղեմ տանելու համար, ինչպես Աբրահամի Էշակն էր տանում ընծայի համար նախատեսված փայտը Մորիայի վրա՝ Երուսաղեմի տաճարի հնագույն տեղանքում: Ղևտական քսաներեքի շարքում փողերի տոներ նշանավորում է Էշակի արձակումը, ուստի այլակերպության լեռան փորձառությունը նախորդեց հաղթական մուտքին՝ այդպիսով Պետրոսին դնելով Ղևտական քսաներեքի երեսուն օրերի պատմության մեջ, որոնք համընկնում են Հոգեգալստյան շրջանին: Այդ երեսուն օրերի ընթացքում տաճարը (միջին փորձությունը) բերվում է այն թեկնածուների վրա, որոնք պետք է լինեն ութսուն քաջարի քահանաների թվում: Սուրբ վայրում Օգիայի ապստամբության վկայության մեջ ութսուն քահանաները ճանաչվում են որպես քաջարի, և այդպիսով ակնարկվում է, որ կային քահանաներ, որոնք չմասնակցեցին:

Եվ քահանա Ագարիան մտավ նրա հետևից, և նրա հետ՝ Տիրոջ ութսուն քահանաներ՝ արի մարդիկ. Եվ նրանք ընդդիմացան Օգիա թագավորին ու ասացին նրան. «Քեզ չի պատկանում, ո՛վ Օգիա, խունկ ծխել Տիրոջը, այլ Ահարոնի որդիներին՝ քահանաներին, որոնք օծվել են խունկ ծխելու համար. դո՛ւրս արի սրբարանից, որովհետև դու հանցանք ես գործել, և դա քեզ համար պատիվ չի լինելու Տեր Աստծուց»: Բ Մնացորդաց 26:17, 18.

Քաջարի քահանաներն այն մարդիկ են, ովքեր հետևում են Գառին, ուր էլ որ Նա գնա:

Սրանք են նրանք, որ կանանցով չպղծվեցին, որովհետև կույսեր են: Սրանք են նրանք, որ հետևում են Գառին, ուր որ Նա գնում է: Սրանք գնվեցին մարդկանց միջից՝ լինելով առաջին պտուղները Աստծու և Գառի համար: Հայտնություն 14:4.

Հուդայի ցեղից եղող Առյուծը Իր ժողովրդին առաջնորդում է դեպի Ամենասուրբ Տեղը և նրանց տալիս է ուխտի տապանակի մեջ նայելու, և խորհելու այն Քահանայապետի մասին, որ այնտեղ ծառայում է մեղքի ջնջման Իր վերջին գործի մեջ: Պետրոսը հարություն առավ 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին, և ապա բախվեց հիմնարար փորձությանը՝ Հռոմի դերի վերաբերյալ՝ մարգարեության արտաքին տեսիլքը հաստատելու մեջ: Այնուհետև տաճարի երկրորդ փորձությունը հասավ Պետրոսին, և հենց այնտեղ է, որ ներքին գծի տեսիլքը ներկայացված է Դանիելի տասներորդ գլխի հայելու տեսիլքի մեջ:

Պետրոսը 2020 թվականի հուլիսի 18-ին ուրացել էր իր Տիրոջը, և նա դա արեց երեք անգամ:

«Երեք անգամ Պետրոսը բացեիքաց ուրացավ իր Տիրոջը, և երեք անգամ Հիսուսը նրանից ստացավ նրա սիրո և հավատարմության հավաստիացումը՝ նրա վիրավորված սրտին խոցող նետով պես հասցնելով այդ սուր հարցը: Հավաքված աշակերտների առաջ Հիսուսը հայտնեց Պետրոսի ապաշխարության խորությունը և ցույց տվեց, թե որքան լիովին էր խոնարհվել երբեմնի պարծենկոտ աշակերտը»: The Desire of Ages, 812.

Պետրոսը ներկայացնում էր երկրպագուների երկու դաս:

«Փարիսեցու և մաքսավորի միջոցով ներկայացված յուրաքանչյուր դասի համար մի դաս կա Պետրոս առաքյալի պատմության մեջ: Իր աշակերտության առաջին շրջանում Պետրոսը իրեն ուժեղ էր համարում: Ինչպես փարիսեցին, իր իսկ գնահատմամբ նա «մյուս մարդկանց պես չէր»: Երբ Քրիստոսը Իր մատնվելու նախօրյակին նախազգուշացրեց Իր աշակերտներին՝ «Այս գիշեր դուք ամենքդ Ինձանից պիտի գայթակղվեք», Պետրոսը վստահությամբ հայտարարեց. «Թեև բոլորը գայթակղվեն, բայց ես՝ ոչ»: Մարկոս 14:27, 29: Պետրոսը չէր ճանաչում իր իսկ վտանգը: Ինքնավստահությունը մոլորեցրեց նրան: Նա կարծում էր, թե կարող է դիմանալ փորձությանը, բայց ընդամենը մի քանի կարճ ժամ անց փորձությունը վրա հասավ, և նա անեծքով ու երդմամբ ուրացավ իր Տիրոջը»: Christ's Object Lessons, 152.

Մաքսավորը գնաց իր տուն՝ արդարացված:

«Փարիսեցին և մաքսավորը ներկայացնում են այն երկու մեծ դասերը, որոնց բաժանվում են Աստծուն երկրպագելու եկողները: Նրանց առաջին երկու ներկայացուցիչները հանդիպում են աշխարհում ծնված առաջին երկու երեխաների մեջ»: Քրիստոսի առակները, 152:

Աբելը և մաքսավորը հավատքով արդարացման խորհրդանիշ են:

Եվ մաքսավորը, հեռվում կանգնած, չէր կամենում նույնիսկ իր աչքերը դեպի երկինք բարձրացնել, այլ ծեծում էր իր կուրծքը՝ ասելով. «Աստվա՛ծ, ողորմի՛ր ինձ՝ մեղավորիս»: Ասում եմ ձեզ, սա՛՛ էր, որ արդարացված իջավ իր տունը, քան թե այն մյուսը. որովհետև ամեն ոք, որ ինքն իրեն բարձրացնում է, պիտի խոնարհվի, և նա, ով խոնարհեցնում է իրեն, պիտի բարձրացվի: Ղուկաս 18:13, 14.

1888 թվականի պատգամն ուղեկցվեց Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակի իջմամբ:

«Տերը, Իր մեծ ողորմությամբ, Երեցներ Վազգոների և Ջոնսի միջոցով Իր ժողովրդին ուղարկեց մի ամենաթանկագին պատգամ: Այս պատգամը կոչված էր աշխարհին առավել նշանավոր կերպով ներկայացնելու բարձրացված Փրկչին՝ որպես ամբողջ աշխարհի մեղքերի համար մատուցված գոհը: Այն ներկայացնում էր արդարացումը հավատքի միջոցով Առհավատի վրա. այն հրավիրում էր ժողովրդին ընդունելու Քրիստոսի արդարությունը, որը դրսևորվում է Աստծո բոլոր պատվիրաններին հնազանդությամբ: Շատերը կորցրել էին Հիսուսին տեսադաշտից: Նրանք կարիք ունեին, որ իրենց աչքերը ուղղվեն դեպի Նրա աստվածային անձը, Նրա արժանիքները և Նրա անփոփոխ սերը մարդկային ընտանիքի հանդեպ: Ամեն իշխանություն տրված է Նրա ձեռքը, որպեսզի Նա մարդկանց բաժանի հարուստ պարզներ՝ անօգնական մարդկային գործակցին հաղորդելով Իր իսկ արդարության անգին պարգևը: Սա է այն պատգամը, որ Աստված պատվիրել է տալ աշխարհին: Սա երրորդ հրեշտակի պատգամն է, որը պիտի հռչակվի բարձրաձայն և ուղեկցվի Նրա Հոգու առատ չափով թափմամբ»: Վկաներ ծառայողներին, 91:

Լատդիկեացիների պատգամը

«A. T. Jones-ի և E. J. Waggoner-ի միջոցով մեզ տրված լուրը Աստծո լուրն է Լատդիկիայի եկեղեցուն, և վա՛յ այն ամեն մեկին, ով դավանում է, թե հավատում է ճշմարտությանը, սակայն ուրիշներին չի արտացոլում Աստծուց տրված շողերը»: The 1888 Materials, 1053.

Վերջին անձրևի պատգամը

«Վերջին անձրևը պետք է թափվի Աստծո ժողովրդի վրա: Մի հզոր հրեշտակ պետք է իջնի երկնքից, և ամբողջ երկիրը պետք է լուսավորվի նրա փառքով»: Review and Herald, April 21, 1891.

Նյու Յորք քաղաքը և 9/11-ը

«Արդյո՞ք հիմա շրջանառվում է այն խոսքը, թե ես հայտարարել եմ, որ Նյու Յորքը պիտի ջնջվի մակընթացային ալիքով: Սա ես երբեք չեմ ասել: Ես ասել եմ, երբ դիտում էի այնտեղ բարձրացող մեծ շենքերը՝ հարկ առ հարկ. «Ի՛նչ սարսափելի տեսարաններ պիտի տեղի ունենան, երբ Տերը վեր կենա՝ երկիրը ահավոր կերպով շարժելու համար: Այն ժամանակ Հայտնություն 18.1–3-ի խոսքերը պիտի կատարվեն»: Հայտնության տասնութերորդ գլուխն ամբողջությամբ նախազգուշացում է այն բանի մասին, ինչ պիտի գա երկրի վրա: Բայց ես հատուկ

լույս չունեմ այն բանի վերաբերյալ, թե ինչ պիտի գա Նյու Յորքի վրա, միայն այն, որ գիտեմ՝ մի օր այնտեղի մեծ շենքերը պիտի տապալվեն Աստծո գործության շրջմամբ ու շուտ տմամբ: Ինձ տրված լույսից գիտեմ, որ կործանումը աշխարհում է: Մեկ խոսք Տիրոջից, Նրա հզոր գործության մեկ հպում, և այս վիթխարի կառույցները պիտի ընկնեն: Պիտի տեղի ունենան այնպիսի տեսարաններ, որոնց անավորությունը մենք չենք կարող պատկերացնել»: Review and Herald, July 5, 1906.

Մաքսավորը Պետրոսը ներկայացնում է այն հոգին, որ արդարացվում է հավատքով, և հավատքով արդարացումը երրորդ հրեշտակի պատգամն է. դա Լատդիկիայի պատգամն է, որ հասավ 9/11-ին, երբ Նյու Յորքի մեծ շենքերը կործանվեցին, և Հայտնություն 18.1–3-ը կատարվեց: Այնուհետև վերջին անձրևը սկսեց սրսկվել, և հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը սկսվեց: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի ավարտին Հայտնություն տասնութի հրեշտակը իջավ որպես Միքայել հրեշտակապետ և երեք փորձություններով հարություն տվեց Պետրոսին: Առաջին փորձությունը սկսվեց 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին և ներկայացնում էր այն հիմնարար ճշմարտությունը, որ Հոռմը Դանիել տասնմեկի տասնչորսերորդ համարի գործությունն է, որը հաստատում է տեսիլքը: Այդ տեսիլքը խազոն տեսիլքն է, որը ներկայացնում է մարգարեության արտաքին զիծը, որը Սողոմոնն ասում է՝ կյանք կամ մահ է:

Այնտեղ, որտեղ [chazon] տեսիլք չկա, ժողովուրդը կորստյան է մատնվում, բայց նա, ով պահում է օրենքը, երանելի է: Առակաց 29:18:

Պետրոսի երկրորդ փորձությունը տաճարի փորձությունն է, որը պահանջում է հավատքով մտնել Ամենասուրբ Վայրը, ինչպես Քույր Ուայթը պատկերեց իր առաջին տեսիլքներում: Այնտեղ նա տեսավ, որ յոթերորդ օրվա շաբաթվա պատվիրանը փայլում էր մյուս ինը պատվիրաններից վեր: Այդ վարդապետությունը, դատաստանի սկզբում, ներկայացնում է մարմնավորման այն վարդապետությունը, որը վերջին օրերում, դատաստանի ավարտի ընթացքում, փայլում է մյուս մարգարեական վարդապետություններից վեր: Աստվածային Քրիստոսի մարմնավորումը, երբ Նա, թեև մեղք չէր ճանաչում, Իր վրա առավ անկյալ մեղավոր մարմինը, ներկայացված է զանազան պատկերավորումներով: Ամենանշանակալին յոթ ժամանակների վարդապետությունն է: Յոթ ժամանակների վարդապետությունը Միլլերի մարգարեական հայտնագործությունների ալֆան էր, և 1856 թվականին այն այն վարդապետությունն էր, որ ներկայացնում էր Միլլերական պատմության օմեգա վարդապետությունը, երբ Միլլերական Ֆիլադելֆիական Ադվենտիզմը յոթ տարվա ընթացքում ապստամբեց և 1863 թվականին դարձավ Լատդիկեական Յոթերորդ օրվա Ադվենտիստական եկեղեցին:

Եզեկիել երեսունյոթերորդ գլխի երկու փայտերը ներկայացնում են հյուսիսային և հարավային թագավորությունների դեմ ուղղված երկու 2,520-ամյա դատաստանները: Հյուսիսային թագավորությունը ներկայացնում է մարդկային մարմինը, իսկ հարավային թագավորությունը ներկայացնում է այն միտքը, որ նախատեսված էր միավորվելու Քրիստոսի մտքի հետ. այսպիսով Աստվածությունը պիտի միավորվեր

մարդկության հետ: Սա մարմնավորման վարդապետությունն է՝ ներկայացված պարզեցված պատկերավորմամբ: «Յոթ ժամանակները» Միլլերի շարժման պատմության ալֆան և օմեգան էր, և քանի որ այն ներկայացնում է մարմնավորումը, այն նաև Յոթերորդ օրվա ադվենտիստների պատմության օմեգան է՝ 1844 թվականի ալֆա շաբաթվա վարդապետության առնչությամբ: Մեկը յոթերորդ օրվա շաբաթի նշանն է, իսկ մյուսը՝ յոթերորդ տարվա շաբաթի նշանը:

Պետրոսի անունը փոխվում է Պանիումում, որը Աբրահամի համար ընտրված ժողովրդի հետ առաջին ուխտի ներկայացման երկրորդ քայլն էր, և Պետրոսը դառնում է ընտրված ժողովրդի հետ վերջին ուխտի ներկայացուցիչը իր երկրորդ քայլին: Դա տասնմեկերորդից մինչև քսաներկուերորդ գլուխների շարքի երկրորդ քայլն է, և դա երեք անգամներից երկրորդն է, երբ Պետրոսը, Հակոբոսը և Հովհաննեսը Հիսուսի հետ գնացին մյուս աշակերտներից հեռու, ինչպես նաև երեք անգամներից երկրորդն է, երբ խոսեց երկնավոր Հայրը: Ներոնի գիծը ավարտվում է Ռաֆիայի և Պանիումի ճակատամարտերի միջև ընկած միջնակետում, որովհետև այն համընկնում է 250 տարվա մյուս երկու ժամանակաշրջանների հետ, որոնք սկսվել էին մ.թ.ա. 457 և 1776 թվականներին: Մ.թ.ա. 457 թվականը ավարտվեց մ.թ.ա. 207 թվականին, իսկ 1776 թվականը ավարտվում է 2026 թվականին: Պետրոսը գտնվում է մ.թ.ա. 207, 2026, 313 թվականներին և տաճարի փորձության մեջ, որը նախորդում է էշակի արձակման երրորդ և լակմուսյան փորձությանը, որը ներկայացված է որպես փողերի տոն:

Պետրոսի փորձությունը Քրիստոսին հետևելն է դեպի Ամենասուրբ Տեղը, և նրա գործն է ուղղել, ապա հռչակել Նեշվիլի հրե գնդերի ուղղված պատգամը: Նեշվիլի հրե գնդերի վերաբերյալ Պետրոսի պատգամը Հոգեգալստյան այն պատգամն է, որ նախ ներկայացվեց վերնատանը, իսկ ապա՝ տաճարում: Նա ներկայացնում է իր պատգամը՝ նույնացնելով Նեշվիլի հրե գնդերը և Ռաֆիայի պատերազմի կատարումը՝ Պանիումի պատերազմի հետ համատեղ, որն էլ դառնում է Ակտիումի պատերազմը՝ տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքը նաև քառասունմեկերորդ և քսաներկուերորդ համարների կիրակնօրյա օրենքն է: Այդ երեք համարները նաև համընկնում են երեսունմեկերորդ համարի հետ, որտեղ պապականությունը 538 թվականին ստանձնեց վերահսկողությունը և Օռլեանի երրորդ ժողովում ընդունեց կիրակնօրյա օրենք: Այն համարները, որոնք տանում են դեպի երեսունմեկերորդ համարը, նշում են սահմանաքարեր, որոնք տարան դեպի 538 թվականի կիրակնօրյա օրենքը և նախատիպում են այն պատմությունը, որ նախորդում է շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքին:

Քիթթիմի նավերը պիտի գան նրա դեմ. ուստի նա պիտի տրտմի, վերադառնա և բարկանա սուրբ ուխտի վրա. այսպես պիտի անի. նա պիտի դարձյալ վերադառնա և մտերմանա նրանց հետ, որ թողնում են սուրբ ուխտը: Եվ զորքեր պիտի կանգնեն նրա կողմից, և նրանք պիտի պղծեն զորության սրբարանը, պիտի վերացնեն մշտական զոհաբերությունը, և պիտի դնեն ամայացնող գարշելին: Դանիել 11:30, 31.

«Քիթիմի նավերը» ներկայացնում էին վանդալներին, որոնք Հայտնության ութերորդ գլխում ներկայացված են նաև որպես երկրորդ փող: Հռոմի աստիճանական անկումը սկսվեց 330 թվականին, երբ Կոստանդինը թագավորությունը բաժանեց արևելքի և արևմուտքի: Այնուհետև նա այն բաժանեց իր երեք որդիների միջև: Հռոմեական կայսրությունը, որ Ակցիումի ճակատամարտից ի վեր անպարտելի էր եղել, այն ժամանակ բաժանվեց երկու մասի, ապա՝ երեք մասի, ապա Հայտնության ութերորդ գլխի առաջին չորս փողերը ներկայացրին այն թշնամիների հարձակումը, որոնք 476 թվականին արևմտյան Հռոմը հասցրին իր վախճանին: Արևելյան Հռոմը՝ Կոստանդնուպոլսում, շարունակվեց մինչև հինգերորդ փողի ավարտը և վեցերորդ փողի սկիզբը, որոնք նաև առաջին և երկրորդ վայերն են: Առաջին վայի հարյուր հիսուն տարիների ժամանակային մարգարեությունն ավարտվեց այն օրը, երբ սկսվեց երկրորդ վայի ժամանակային մարգարեությունը: Այդ օրը 1453 թվականին Կոստանդնուպոլսի անկումն էր օսմանյան թուրքերի ձեռքը:

Բաբելոնը ընկավ մեկ գիշերվա ընթացքում. թերևս կվիճարկեք, թե Կյուրոսը նախ պետք է շեղեցներ գետը, և դա որոշ ժամանակ էր պահանջում, սակայն Բաբելոնի անկումը տեղի ունեցավ մեկ գիշերվա մեջ, մինչդեռ Հռոմի անկումը ընդգրկեց 1123 տարի: Այդ տարիները պարունակում էին մարգարեական որոշակի հանգրվաններ, որոնք նկարագրում են կայսերական Հռոմի աստիճանական կործանումը, և կայսերական հեթանոսական Հռոմը նախատիպն է Միացյալ Նահանգների՝ պապականությանը գահին նստեցնելու իր գործի մեջ՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության հինգերորդ թագավորություն 538 թվականին: Պապականությունը գահին է նստեցվում Դանիել տասնմեկի տասնվեցերորդ խոսքի կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այն հանգրվանները, որոնք նախատիպում են Միացյալ Նահանգների աշխատանքը, ներկայացված են հեթանոսական Հռոմի աստիճանական կործանման հանգրվաններում:

Քիթիմի նավերը Հռոմի համար ներկայացնում էին ֆինանսական աղետ, որովհետև վանդալների նավատորմը ավերածություն էր բերում Միջերկրականի ծովային առևտրական ուղիներին: Վերջին օրերում իսլամը ներկայացվում է որպես ֆինանսական աղետ երկրի թագավորների համար: Վանդալներն ու նրանց նավերը երկրորդ փողի գործությունն էին, իսկ երեք վայերը իսլամական փողային գործություններ են: Առաջինը Արաբիան էր, երկրորդը՝ Թուրքիան, իսկ երրորդը՝ համաշխարհային է:

Նավերը տնտեսական հզորության խորհրդանիշ են, և Սուրբ Գրություններում Քիթիմի նավերը տնտեսական հզորության գերագույն խորհրդանիշներն են: Այդ նավերը խորտակվում են ծովերի մեջտեղում բորբոքված արևելյան քամուց, իսկ Սուրբ Գրություններում իսլամը արևելքի որդիներն են: Երբ իսլամը նշվում է իրադարձությունների մարգարեական հաջորդականության մեջ, այն առաջ է բերում տնտեսական ճգնաժամ: Իսլամը Բաղաամի հետ ներկայացվում է որպես էշ, որն այն եբրայերեն բառն է, որ Սուրբ Գրություններում Իսմայելի առաջին ներկայացման ժամանակ թարգմանված է որպես «վայրենի մարդ»: Իսմայելը մարգարեական մակարդակում իսլամի հայրն է՝ չժխտելով Աբրահամին որպես Իսմայելի հայր, սակայն

Սուրբ Գրություններում Իսմայելի տասներկու ցեղերը հայտնի են դառնում որպես արևելքի որդիներ:

Վերջին օրերում Բաղասամը՝ որպես Միացյալ Նահանգների՝ իբրև սուտ մարգարեի խորհրդանիշ, երեք անգամ զարկում է իր էշին՝ ներկայացնելով իսլամի երեք հարվածները: 9/11-ը այդ հարվածներից առաջինն էր և նշանավորեց կնքող հրեշտակի գալուստը, որը բարձրանում է արևելքից՝ կովի խստաշունչ արևելյան հողմերի ժամանակ: Իսլամի երկրորդ հարվածը երկակի է, որովհետև երկրորդ քայլը նշանակում է կրկնապատկում: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին իսլամը անսպասելիորեն հարվածեց բառացի Իսրայելին, և երբ Նեշվիլը, Թենեսի, անսպասելիորեն հարվածվի իսլամի կողմից, հոգևոր Իսրայելը կհարվածված լինի: Բաղասամի պատմության մեջ երկրորդ նշաձողը գտնվում էր երկու այգիների միջև, և Ջորաջ Տիրոջ երկու այգիները հին բառացի Իսրայելն էին և Միացյալ Նահանգները՝ նոր ժամանակների հոգևոր Իսրայելը: Բաղասամի երրորդ նշաձողը այն ժամանակ էր, երբ էշը խոսեց, և խոսելու խորհրդանիշը, որը նշանավորում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի ավարտը, որ սկսվել էր 9/11-ին, կիրակնօրյա օրենքն է, երբ Միացյալ Նահանգները խոսում է վիշապի պես: Հայտնություն տասնմեկի մեծ երկրաշարժը այդ կիրակնօրյա օրենքն է, որտեղ երրորդ վայր գալիս է շուտով, որտեղ խոսում են Միացյալ Նահանգները, էշը և Ջաքարիան:

Հովհաննես Մկրտչի հայրը պատկանում էր Դավթի կողմից տաճարում ծառայելու համար հաստատված քանչորս քահանայական հերթերից ութերորդին: Ջաքարիա քահանան, իր անհավատության պատճառով, մինչև իր որդու՝ Հովհաննեսի ծնունդը համրահար եղավ և ութի թվի խորհրդանիշն է (քահանայության խորհրդանիշը): Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ քահանաների վերջին սերունդը, որ ներկայացված է Հովհաննես Մկրտչով, կխոսի, ինչպես ներկայացված է նրա հոր՝ Ջաքարիայի միջոցով: Քրիստոս Հովհաննեսին նույնացրեց Եդիայի հետ, և Եդիայի վերջին օրերի պատգամը ներկայացված է հայր և զավակ հարաբերությամբ, ինչպես Ջաքարիան և Հովհաննեսը: Հովհաննեսը նախապատկերվել էր Երեմիայի միջոցով, որին ասվել էր, թե եթե վերադառնա, Աստծո բերանը պիտի լինի:

Երեմիան սգում էր 2020 թվականի հուլիսի 18-ի առաջին հիասթափությունը, և եթե նա վերադառնար, նա Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ կդառնար Աստծո բերանը, երբ ներկայացներ Ամբակումի մարգարեական պատգամը, որը ուշացել էր, սակայն վերջում պիտի «խոսեր»: Երեմիան, և հետևաբար Հովհաննեսը, և հետևաբար Պետրոսը, պիտի Ամբակումի պատգամը խոսեր այն պահին, երբ Իսլամի էշը խոսում է, և երբ Միացյալ Նահանգները խոսում է վիշապի պես:

Պետրոսը Կեսարիա Փիլիպպեում, որը Պանիումն է, գտնվում է այն ժամանակաշրջանում, որը նախորդեց «լեռան» ճանապարհային նշանին, որին պիտի հաջորդեր հաղթական մուտքը, որն էլ առաջնորդեց դեպի խաչը, կամ Կիրակնօրյա օրենքը: Այդ ժամանակաշրջանը ներկայացված է Պանիումի ճակատամարտով, որն ավարտվում է պապի և նրա փոխանորդ իշխանության՝ Միացյալ Նահանգների հաղթանակով: Պանիումը երեք փոխանորդ պատերազմներից երրորդն է, որոնցից

առաջինը ավարտվեց 1989 թվականին՝ Բեռլինի պատի մոտ, իսկ վերջինը՝ կամ երրորդ փոխանորդ պատերազմը, ավարտվում է եկեղեցու և պետության բաժանման «պատի» քանդմամբ: 1989 թվականը նշանավորեց «սառը պատերազմ» կոչվող փոխանորդ պատերազմի գագաթնակետը, որը սկսվել էր Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտին, և Պանիումը ներկայացնում է մի սառը պատերազմ, որն ավարտվում է Երրորդ համաշխարհային պատերազմով, որը ներկայացված է Ակտիումի ճակատամարտով: Երեք փոխանորդ պատերազմների առաջին և երրորդ ճանապարհային նշանների միջև ընկած միջնամասում գտնվում է Ուկրաինայում ընթացող բառացի պատերազմը, որը ներկայացված է Բաֆիայի ճակատամարտով՝ տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում:

Պանիումն սառը պատերազմ է, որը տանում է դեպի երրորդ համաշխարհային պատերազմ, ինչպես ներկայացված է այն սառը պատերազմով, որ ավարտվեց վախճանի ժամանակին՝ 1989 թվականին, և որ սկսվել էր երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտին: Այն ուղենիշներում, որոնք ներկայացված են տասներորդ համարով և 1989 թվականով, տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներով և ուկրաինական պատերազմով, որ սկսվեց 2014 թվականին, և տասներեքերորդից մինչև տասնհինգերորդ համարներով և MAGA-իզմի ու գլոբալիզմի միջև ներկայիս սառը պատերազմով, կային երեք նախագահներ, որոնք նշանավորեցին դաշինքներ պապականության և Միացյալ Նահանգների միջև:

Ռոնալդ Ռեյգանը գաղտնի դաշինք էր Հռոմի Պապ Հովհաննես Պողոս II-ի հետ՝ պապականության պապի, սատանայական Ֆաթիմայի մարգարեությունների առումով, և կապված է տասներորդ համարի մարգարեական պատմության հետ: Օբամայի նախագահությունը համընկնում է տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում նկարագրված Ռաֆիայի ճակատամարտի պատմության հետ: Նրա նախագահության ընթացքում կային երկու խորհրդանշական պապեր, որովհետև երկրորդ ուղենիշը ցույց է տալիս կրկնապատկում: Տասներեքից տասնհինգ համարների երրորդ ուղենիշում պապը Միացյալ Նահանգներից առաջին պապն է: Սկզբնապես մենք ենթադրում էինք, թե Լևոն Պապը պապականության պապ էր՝ Հովհաննես Պողոս II-ով նախատիպավորված, սակայն երբ կիրառվում է եռակի կիրառության մարգարեական կիրառության ներքո, երրորդ ուղենիշը կրում է առաջին երկու կատարման հատկանիշները, ուստի Լևոնը պապականության Հովհաննես Պողոս II-ն է, և նա Ինկվիզիցիայի Գրասենյակի նախկին ղեկավար Բենեդիկտոս XVI-ն է, որը հրաժարական տվեց՝ Օբամայի պաշտոնավարման ընթացքում, արթնացած պապ Ֆրանցիսկոսի համար:

Առաջին պատվիրակված պատերազմը ներկայացված է մեկ համարով, երկրորդը՝ երկու, իսկ երրորդը՝ երեք համարներով: Սառը պատերազմը, որն ավարտվեց 1989 թվականին, սկսվեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտին, իսկ երրորդ համաշխարհային պատերազմը, որը ներկայացված է Ակտիումի ճակատամարտով, սկսվում է սառը պատերազմի ավարտին, որը ներկայացված է Պանիումի ճակատամարտով: Երեք համաշխարհային պատերազմները, ինչպես և երեք

պատվիրակված պատերազմները, ղեկավարվում են մարգարեության եռակի կիրառության հետ առնչվող սկզբունքներով: Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտը սկիզբ դրեց մի սառը պատերազմի, որն ավարտվեց Ռուզվելտից հաշված 1945 թվականից սկսած ութերորդ նախագահով, որն էր Ռեյգանը: Ռեյգանը, ժամանակի վախճանին՝ 1989 թվականին, սկիզբ դրեց ութ նախագահների մի շարքի, որը տանում է դեպի Թրամփ (որը յոթից է): Թրամփի սառը պատերազմը սկսվեց 2015 թվականին, երբ նա հայտարարեց նախագահի թեկնածու լինելու մասին և խոսվեցրեց գլոբալիստներին՝ Դանիել տասնմեկերորդ գլուխ, երկրորդ համարի կատարման մեջ: Այդ սառը պատերազմն ավարտվում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը Ակտիումի ճակատամարտն է՝ Հոմի երրորդ խոչընդոտը, նախքան նա գերագույն կերպով իշխի:

Ռուզվելտից սկսվեց ութ նախագահների մի շարք մինչև Ռեյգան, որը սկսեց ութ նախագահների մի շարք մինչև Թրամփ: Ռուզվելտը նշանավորում է Երկրորդ համաշխարհային պատերազմը՝ մահանալով 1945 թվականի ապրիլի 12-ին, իսկ ապա Թրումենը նախագահ էր, երբ եվրոպական պատերազմն ավարտվեց մայիսի 8-ին, և խաղաղօվկիանոսյան պատերազմն ավարտվեց սեպտեմբերի 2-ին: Եվրոպական պատերազմը հիմնականում ցամաքային ճակատամարտ էր, իսկ խաղաղօվկիանոսյան պատերազմը՝ ծովային ճակատամարտ, ճիշտ ինչպես Պանիումը ներկայացնում է ցամաքային ճակատամարտ, իսկ Ակտիումը ներկայացնում է ծովային ճակատամարտ: Առաջինը պատկերում է վերջինը, և ութ նախագահների հաջորդականությունը հաստատվում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ և երրորդ համարների վկայությամբ, ինչպես նաև այն հանելուկով, ըստ որի՝ ութերորդը յոթից է: Հայտնություն տասներեքի երկրի գազանի պատմության սկզբում եղած առաջին երկու Մայրցամաքային կոնգրեսներում եղել են նախագահների պաշտոնավարման յոթ ժամկետներ: Այդ պատմության մեջ Ջորջ Վաշինգտոնը նշանակվեց որպես Գերագույն հրամանատար: Որպես առաջին պաշտոնական նախագահ՝ Վաշինգտոնի նշանակումը Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսում խորհրդանշում է Վաշինգտոնին հենց սկզբում որպես յոթ նախագահներից ութերորդ:

Առաջին նախագահը առաջին յոթ նախագահներից ութերորդն էր, և վերջին նախագահը այն ութերորդն է, որ յոթից է: Հովհաննեսի ծննդյան ժամանակ քահանա Ջաքարիան խոսում է, երբ էշը խոսում է, և երբ երկրի գազանը խոսում է: Այստեղ է նաև, որ Ամբակումի տեսիլքը խոսում է: Հովհաննեսի ծնունդը, որը խորհրդանշում է հարյուր քառասունչորս հազարի դրոշը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, քահանա Ջաքարիայի վերջին սերունդն է: Ջաքարիան քահանաների քսանչորս դասերից ութերորդում էր: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Ջաքարիան (քահանաները) խոսում է, երբ Իսլամը (էշը) խոսում է, և Միացյալ Նահանգները խոսում են վիշապի պես: Այդ waymark-ում պապական մահացու վերքը բժշկվում է, և նա դառնում է այն ութերորդը, որ յոթից է: Թրամփը նույնպես այն ութերորդն է, որ յոթից է, և նա է, որ ձևավորում է գազանի պատկերը, որը վերջնականանում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Ապա հարյուր քառասունչորս հազարի քահանայությունը դառնում է Աստծո բերանը և երրորդ հրեշտակի Բարձր աղաղակի մեջ հռչակում է պատգամը: Այդ քահանայությունը յոթից եղող ութերորդ եկեղեցին է:

Ռուզվելտը սկիզբ է դնում ութ նախագահների շարքին, որոնք առաջնորդում են մինչև վախճանի ժամանակը՝ 1989 թվականը, և նա նշանավորում է անցումը երկրորդ համաշխարհային պատերազմից դեպի սառը պատերազմը, որն ավարտվում է 1989 թվականին: Նախագահ Թրումենը հաջորդեց Ռուզվելտին և իշխեց այն ժամանակ, երբ ավարտվեցին երկրային և ծովային պատերազմները, որոնք կազմում էին երկրորդ համաշխարհային պատերազմը: Որպես նախագահ՝ Թրումենը իշխեց այն ժամանակ, երբ Միավորված ազգերի կազմակերպությունը սկսվեց 1945 թվականի հոկտեմբերի 24-ին: Ռուզվելտի և Թրումենի փոխհարաբերությունը հաստատվում է 1945 թվականով: Այդ տարում երկուսն էլ նախագահներ էին, և նույն տարում ավարտվեց երկմասն պատերազմը, որն էր երկրորդ համաշխարհային պատերազմը, կազմավորվեց Միավորված ազգերի կազմակերպությունը, և սկսվեց սառը պատերազմը:

1989 թվականին նույնպես կային երկու նախագահներ, ինչպես 1945-ին՝ Ռոնալդ Ռեյգանը և Ջորջ Բուշ ավագը: Ռեյգանն ավարտեց սառը պատերազմը, իսկ Ջորջ Բուշ ավագը հայտարարեց, որ ինքը նախ և առաջ գլոբալիստ է, երբ 1990 թվականի հոկտեմբերի 1-ին դիմեց ՄԱԿ-ի «քառասունհինգերորդ» Գլխավոր ասամբլեային, որտեղ խոսեց «նոր աշխարհակարգ» կառուցելու մասին: Իր խոսքում նա ասաց. «Մեր ձեռքերում է այս մութ մեքենաները ետ թողնել այնտեղ, որտեղ նրանց տեղն է՝ Մութ դարերում, և առաջ մղել պատմական շարժումը դեպի նոր աշխարհակարգ և խաղաղության երկար դարաշրջան»:

Այս խոսքում Բուշը այդ գաղափարը կապեց Սառը պատերազմից հետո համագործակցության, Ծոցի ճգնաժամի (Իրաքի ներխուժումը Քուվեյթ), ՄԱԿ-ի ամրապնդման և օրենքի գերիշխանության վրա հիմնված ազգերի նոր գործընկերության հետ: Բուշը «նոր աշխարհակարգ» արտահայտությունն առաջին անգամ հանրահռչակեց մի քանի շաբաթ առաջ՝ 1990 թվականի սեպտեմբերի 11-ին Կոնգրեսի երկու պալատների համատեղ նիստում ունեցած իր ելույթում:

Ուշադրություն դարձրեք այն փաստին, որ Բուշը իր ՄԱԿ-ում ունեցած խոսքը տեղադրեց այնպիսի համատեքստում, որտեղ վերջերս ավարտված սառը պատերազմը բնութագրեց «Խավար դարերի» եզրերով: Խավար դարերը ավարտվեցին վախճանի ժամանակ՝ 1798 թվականին, իսկ Բուշը գտնվում էր 1989 թվականի վախճանի ժամանակում: Ուշադրություն դարձրեք, որ նրա կողմից «նոր աշխարհակարգ» արտահայտության առաջին գործածության ժամանակ իսլամը բարկացնում էր ազգերին, և այդ խոսքը հնչեց սեպտեմբերի 11-ին: Ռուզվելտից մինչև Քարտեր ութ նախագահ էր, և Ռեյգանից մինչև Թրամփ ութ նախագահ էր: Թրամփը վերջին նախագահն է, և նրան նախատիպորեն ներկայացրել էր առաջին նախագահը, որը առաջին յոթ նախագահների ութերորդն էր:

1798 թվականին վախճանի ժամանակը նույնականացնում է պապության մահաբեր վերքը, և պապությունն էր այն իշխանությունը, որ Խավար դարերում թագավորում էր Եվրոպայի թագավորների վրա: Հայտնություն տասնյոթերորդ գլխում այդ հարաբերությունը պատկերված է որպես մի պոռնիկ, որ նստած է գազանի վրա և իշխում է նրա վրա: 1798 թվականին եվրոպական թագավորների աջակցությունը

հեռացվեց, և զագանը մեռած էր: 1799 թվականին պապը մահացավ արքայապետ: 1798 և 1799 թվականները ներկայացնում են վախճանի ժամանակը իր առավել լիակատար իմաստով, ինչպես որ Քրիստոսի օրերի վախճանի ժամանակը նշանավորվում է Հովհաննես Մկրտչի ծնունդով, ապա վեց ամիս անց՝ Քրիստոսի ծնունդով: 1990 թվականի Բուշի հայտարարությունները ներկայացնում են Բուշին որպես այն երկու նախագահներից երկրորդը, որոնք նշանավորում են վախճանի ժամանակը և նշանավորում են շարժումը դեպի գլոբալիզմ, որը վիշապի զորությունն է: Բուշի խորհրդանշական նշանակությունը նշում է մի քայլ դեպի կիրակնօրյա օրենքը, երբ Միացյալ Նահանգները, խոսելով որպես վիշապ, ավարտվում է որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները դառնում է Միավորված ազգերի կազմակերպության ձայնը: Հենց այդ համատեքստում իսլամը բարկացնում է ազգերին, և 9/11-ը նշանավորվում է: 1990 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, երբ առաջին Բուշը Կոնգրեսի առջև խոսեց իր գլոբալիստական օրակարգի մասին, նա նախատիպավորում էր այն պահը, երբ իսլամը 2001 թվականի 9/11-ին կրկին պիտի բարկացներ ազգերին, սակայն այդ ժամանակ նախագահը պիտի լիներ վերջին Բուշը:

Ռուզվելտը, ութ նախագահներից առաջինը, նշանակեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտը 1945 թվականին, և նրան հաջորդեց հաջորդ նախագահը՝ ՄԱԿ-ի հաստատմամբ: Ռեյգանը, ութ նախագահներից առաջինը, նշանակեց սառը պատերազմի ավարտը 1989 թվականին, և նրան հաջորդեց հաջորդ նախագահը՝ ՄԱԿ-ը խթանելով: Ութ նախագահների վերջին նախագահը կավարտի մի սառը պատերազմ, որը սկսվեց, երբ նա 2015 թվականին հայտարարեց իր թեկնածությունն առաջադրելու մտադրության մասին, և կսկսի Երրորդ համաշխարհային պատերազմը: Նա Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը կտեղափոխի Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորության գլխի մեջ (ՄԱԿ), և ապա կհամաձայնի այդ թագավորությունը զագանին հանձնել կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Ինչպես որ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմը բաղկացած էր ցամաքային և ծովային պատերազմից, այնպես էլ վերջին նախագահը կունենա սառը պատերազմ, որը ներկայացված է Պանիումի ցամաքային ճակատամարտով, որ տանում է դեպի Ակտիումի ծովային ճակատամարտը: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ սառը պատերազմը, որը սկսվեց Թրամփի կողմից 2015 թվականին գլոբալիստներին գրգռելով, փոխվում է երրորդ համաշխարհային պատերազմի, ինչպես ներկայացված է Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ցամաքային և ծովային ճակատամարտերով: Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտին հաջորդ քայլը Միավորված ազգերի կազմակերպության գլոբալիզմն էր, ինչպես նույնը եղավ սառը պատերազմի ավարտին՝ Ռեյգանի և Բուշի օրոք: Նախ Միացյալ Նահանգները ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ապա Բուշի «նոր աշխարհակարգը» ներմուծում է յոթերորդ թագավորությունը, որն անմիջապես համաձայնում է իր իշխանությունը տալ ութերորդ թագավորությանը:

Առաջին Բուշը և վերջին Բուշը միմյանց են կապված՝ առաջինի կողմից Կոնգրեսին «նոր աշխարհակարգի» մասին 9/11-ի ժամանակ արված հայտարարությամբ և վերջինիս՝ 2001 թվականի Patriot Act-ով: Երկու ուղենիշներն էլ դրված են այն համատեքստում, որտեղ իսլամը բարկացնում է ազգերին:

Այս հարցերը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: